

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 91.

Tiende Session.

27de Møde.

Tirsdagen den 10de November.

(Fortsat.)

M. Sæge (fortsat): Som jeg tidligere har yttret, vilde jeg have foreslaaet, at hele dette Affnit kun skulde bestaae af de første halvtredie Linier i § 29, og at saa at sige hele Resten gik ud. Dette var en almindelig Bemærkning, og jeg skal nu gaae over til et mere specielt Punkt, nemlig med Hensyn til, at Bestemmelsen om Grossererersocietetet, skal udgaae. Der er i den Henseende et Forslag af et Mindretal (Eskærning), som jeg skal slutte mig til. Det vil dog være et Skridt i en god Retning, om man tillader den hele samlede Handelsstand at danne sig til en Forsamling af Handlende, der ville vide at vælge sig en Repræsentation, for ikke alene at sige det, som er i deres Interesse, men give et Stød til, hvad de kunne antage for at være nyttigt, ikke alene for Handelen, men for Landet i det Hele, forsaavidt det staaer i Forbindelse med Handelen. Den ærede Ordfører har vel yttret, at det var af Bigtighed at fastholde Grossererersocietetet, og at det var farligt at lade en Mængde Smaahandlere komme til at afstemme over, hvem der skal være Medlem af dette, og han har dernæst henviist til, at Smaahandlerne kunde danne en søregen Repræsentation for sig; men dette er, troer jeg, en meget urigtig Veie at gaae. Man vilde derved skabe to Repræsentationer, som neppe ville arbejde til et fælles Maaal, men snarere komme i Strid med hianden, og hvoraf den Eine vil betragtes som den Fornemme, og den

Anden som den mindre Fornemme. Hvilken Stade der skulde opstaae ved, at samtlige Handlende her som andre Steder sluttede sig sammen, for at faae nyttige Ting satte igjennem, indseer jeg ikke. En Mand kan have et langt Hoved og en kort Lomme, og i saa Fald anseer jeg ham for at være vel stiftet til, hvad Stilling han saa er i, at repræsentere sine Medborgere. Altsaa, jeg troer ikke, at hvad den ærede Ordfører har yttret om, at det skulde være af Bigtighed at fastholde Grossererersocietetet, som det nu er, kan bestaae en nærmere Prøve; det kan vistnok, som saamange andre ældre collegiale Indretninger have meget godt af at faae nyt Blod indgydt. Noget Selvvirksomhed veed jeg ikke, at dette Societet har udviklet, og det kunde dog i mange Tilfælde være meget ønskeligt.

Kayser: Min ærede Nabo (L. C. Larsen), der er forhindret fra for Diebliffet at være tilstede, har anmodet mig om paa hans Vegne at anføre de Grunde, som have foranlediget ham til at stille et Underændringsforslag til § 33 og et Ændringsforslag til § 35. Hans Underændringsforslag gaaer, som man vil see, ud paa, at det bør tillades Detailhandlerne at forhandle og udlevere Varer ogsaa fra Pakhuse eller andre Dplagssteder. Det kunde nemlig let medføre Ulemper for enkelte Handlende, naar en saadan Ret ikke var tilstede for dem; naar f. Ex. en Hørkrammer vil sælge en Lønde Tjære, saa er det i Regelen Tilfældet, at man ikke faaer den i hans Boutik, men paa hans Pakhuus, og det vilde dog være forbundet med ikke ringe Ulempe, om denne Vare først skulde transporteres fra Pakhuset til Boutiken for derfra at udleveres